
Poslední rozloučení s prof. Mojmírem Horynou

Poslední rozloučení s prof. Mojmírem Horynou

Univerzita Karlova v Praze
s hlubokým zármutkem oznamuje,
že ve středu 26. ledna 2011 zemřel náhle a nečekaně
po krátké nemoci ve věku 65 let
prof. PhDr. Mojmír Horyna

Profesor Mojmír Horyna se narodil v Praze 23. 3. 1945 a již při svém studiu na gymnáziu projevil intenzivní zájem o výtvarné umění. V letech 1963–1970 studoval obor dějin umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Jeho odborný zájem osciloval v době studia mezi barokní architekturou a sochařstvím. V roce 1973 obhájil diplomovou práci, kterou pak rozšířil a obhájil jako práci rigorózní. Již za studií se Horyna účastnil tajných filozofických seminářů profesora Jana Patočky a hluboký zájem o německou a francouzskou filozofii uplatnil i ve svých textech o architektuře. Po skončení studia byl krátce zaměstnán v Národní galerii v Praze a na Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Pardubicích. Zásadní význam mělo pro Mojmíra Horynu zaměstnání v SÚRPMO v Praze, kde působil v letech 1972–1987 a spolupracoval zde s řadou předních specialistů na architekturu. A zde také natrvalo zpečetil svůj osudový a celoživotní vztah s barokní architekturou. V roce 1988 se na dva roky vrátil do Národní galerie. Jako mezinárodně uznávaný odborník na barokní architekturu byl

Mojmír Horyna v roce 1990 povolán prof. Jaromírem Homolkou na Katedru dějin umění Filozofické fakulty UK. V roce 1993 se habilitoval pro obor teorie a dějiny umění a v roce 2001 byl jmenován profesorem pro obor dějiny umění. V letech 2001–2006 zastával funkci ředitele Ústavu pro dějiny umění FF UK. Od vzniku Ústavu dějin křesťanského umění na Katolické teologické fakultě UK přednášel dějiny barokní architektury také zde. V roce 2006 se profesor Mojmír Horyna stal prorektorem pro akademické kvalifikace Univerzity Karlovy; byl členem celé řady odborných grémií, např. Vědecké rady UK, Vědecké rady Ministerstva kultury ČR, Vědecké rady ředitele Národního památkového ústavu, Sboru expertů Senátu ČR.

Mojmír Horyna je autorem celé řady vynikajících monografií a odborných článků z oblasti dějin a teorie barokní architektury a urbanismu, filozofie dějin umění, barokního sochařství a památkové péče. Příznivý odborný domácí i zahraniční ohlas měla zejména Horynova monografie Jan Blažej Santini (Karolinum 1998). Rukopis nové monografie – Architektura Jana Blažeje Santiniho-Aichela – odevzdal počátkem tohoto roku do nakladatelství, obrazovou přílohu již nedokončil. Participoval též na mnoha výstavních projektech,

za všechny je třeba připomenout Slávu barokní Čechie či v současnosti probíhající výstavu Karla Škréty. Pověstné bylo jeho neúnavné úsilí v oblasti záchrany národního kulturního dědictví. Díky entuziasmu profesora Horyny povstal k nové slávě Santiniho poutní komplex v Mariánské Týnici a byla navrácena původní tvář Santiniho poutnímu kostelu sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou.

Univerzita Karlova ztrácí v osobnosti profesora Mojmirá Horyny skvělého vědce a fascinujícího učitele – člověka, který nikdy nic nevzdal a všechno, co dělal, dělal rád. A také přítele, který ji miloval a jehož láska byla opětována. Jsou lidé, kteří navzdory tomu, že odešli, zůstávají i nadále s námi. Lidé, kteří neodcházejí, neboť přetrvávají v našich srdcích a vzpomínkách. Lidé, jako profesor Horyna, o nichž lze se Sírachovcem právem říci: „Ale nebudou zapomenuty spravedlivé činy mužů, jimž se dostalo milosrdenství. Zůstanou s jejich potomstvem jako dobré dědictví dalším jejich potomkům ... jejich těla byla v pokoji pohřbena ... ale jejich jméno žije v dalších pokoleních. Lidé si budou vypravovat o jejich moudrosti.“

Poslední rozloučení s prof. Mojmirém Horynou se konalo v pátek dne 4. února 2011 v kostele sv. Jiljí.

Čest jeho památce!

[Die Karlsuniversität in Prag teilt in tiefer Trauer mit, dass Prof. PhDr. Mojmir Horyna verstorben ist](#)